



III. Sektory gospodarki. Globalizacja

1. Zmiana roli sektorów gospodarki

Podział gospodarki na sektory

- W obrębie gospodarek poszczególnych krajów świata wyróżnić możemy trzy główne sektory, takie jak:
 - **sektor I** – rolnictwo (obejmujące uprawę roślin i chów zwierząt), leśnictwo i rybołówstwo,
 - **sektor II** – przemysł (obejmujące eksploatację surowców mineralnych i ich późniejsze przetwarzanie) i budownictwo,
 - **sektor III** – usługi tradycyjne, czyli nieprodukcyjna działalność człowieka (w ramach których są świadczone określone świadczenia na rzecz innych osób lub firm),
 - do których zalicza się m.in. handel, transport i łączność, kulturę i turystykę, usługi gastronomiczne, fryzjerskie oraz usługi świadczone przez oświatę, służbę zdrowia, wymiar sprawiedliwości, instytucje finansowe i ubezpieczeniowe.
 - z usług tych wyodrębnia się czasem:
 - **sektor IV** – usługi wyspecjalizowane (usługi zaawansowane):
 - przetwarzanie informacji, organizacja i zarządzanie przedsiębiorstwami, marketing, reklama, ubezpieczenia, finanse.



Funkcje sektorów gospodarki

- Poszczególne sektory gospodarki pełnią różne **funkcje**, przede wszystkim **społeczne**, **przestrzenne** i **ekonomiczne**.

Funkcje sektorów gospodarki

społeczna

- tworzenie miejsc pracy
- źródło utrzymania ludności
- kształtowanie struktury wykształcenia ludności
- podnoszenie poziomu życia mieszkańców
- koncentracja ludzi o określonym wykształceniu i statusie społecznym

ekonomiczna

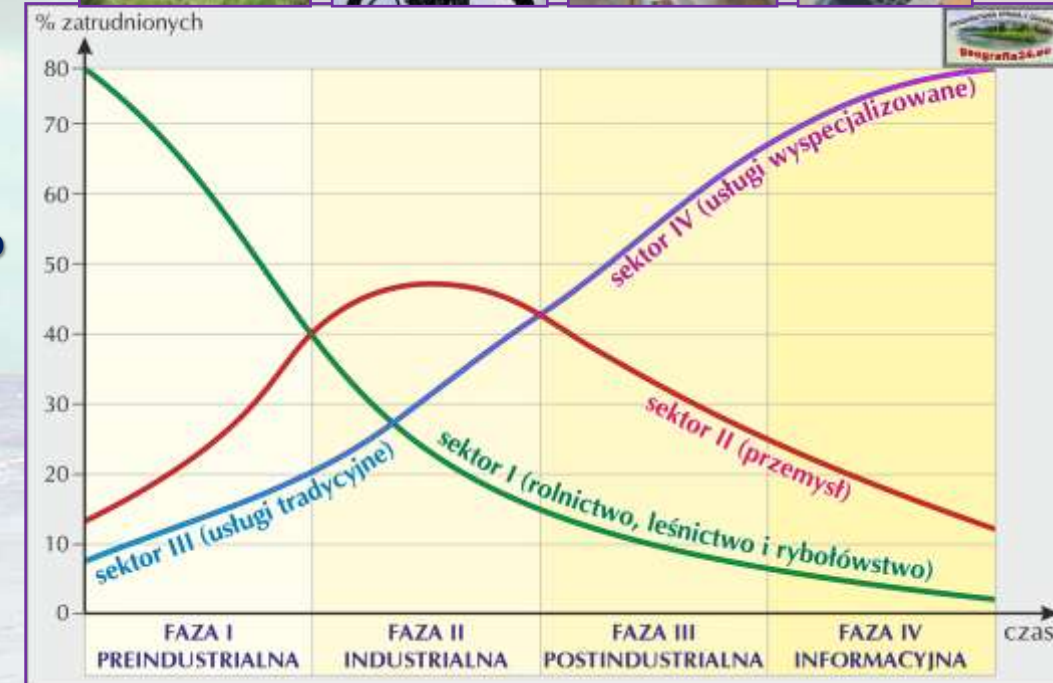
- dostarczanie produktów i usług ludziom i innym sektorom gospodarki
- stymulowanie rozwoju społeczno-gospodarczego
- pobudzanie rozwoju innych działów gospodarki
- przyspieszanie postępu technologicznego
- współtworzenie dochodu narodowego
- kształtowanie struktury bilansu handlowego
- pobudzanie innowacji (tworzenie wynalazków; rozwój cywilizacyjny)

przestrzenna

- przekształcenie środowiska przyrodniczego
- kreowanie sposobu zagospodarowania terenu
- przepływ towarów i usług
- przyspieszenie procesów urbanizacyjnych
- tworzenie nowych miast (przekształcanie istniejących miast w "megamiasta") oraz aglomeracji lub megalopolis

Fazy rozwoju gospodarczego

- **Fazy rozwoju gospodarczego** wyróżniamy na podstawie struktury zatrudnienia według sektorów gospodarki:
 - **faza przedindustrialna (przedprzemysłowa),**
 - jest obecnie typowa dla krajów słabo rozwiniętych gospodarczo,
 - większość osób pracuje w sektorze I (rolnictwo, leśnictwo...);
 - **faza industrialna (przemysłowa),**
 - jest obecnie typowa dla krajów średnio rozwiniętych gospodarczo,
 - największy odsetek zatrudnionych jest w przemyśle (przy czym często odsetek zatrudnionych w poszczególnych sektorach jest podobny);
 - **faza postindustrialna (poprzemysłowa),**
 - jest obecnie typowa dla krajów wysoko rozwiniętych gospodarczo,
 - wyraźna dominacja sektora usług nad innymi;
 - **faza informacyjna,**
 - jest obecnie typowa dla najwyżej uprzemysłowionych krajów,
 - wyraźna dominacja sektora usług IV sektora nad innymi.



KRAJE	ZATRUDNIENIE W SEKTORACH (w % ogółu zatrudnionych)		
	I – ROLNICTWO	II – PRZEMYSŁ	III – USŁUGI
słabo rozwinięte	20 – 90	10 – 30	10 – 50
wysoko rozwinięte	1,5 – 5	20 – 30	ponad 60

Fazy rozwoju gospodarczego – faza przedindustrialna

- **Faza przedindustrialna (przedprzemysłowa)** – w której:
 - dominuje zatrudnienie i produkcja w sektorze I (rolnictwo, leśnictwo i rybołówstwo),
 - niewielki udział usług i przemysłu (typowy dla wszystkich krajów, aż do wystąpienia rewolucji przemysłowej),
 - obecnie znajdują się jedynie kraje o najslabiej rozwiniętej gospodarce (często bez perspektyw na rozwój – kraje nie posiadające złóż surowców mineralnych, często będące jeszcze koloniami – terytoriami zależnymi):
 - Afryki (Środkowej i Subsaharyjskiej: Burkina Faso, Czad, Sudan, Erytrea i Niger),
 - Azji Południowej (Bangladesz),
 - Oceanii.



Fazy rozwoju gospodarczego – faza industrialna

- **Faza industrialna (przemysłowa)** – charakteryzująca się szybkim rozwojem:
 - występuje intensywny rozwój sektora II (przemysłu wydobywczego, hutnictwa i energetyki oraz budownictwa),
 - pozostające znaczne zatrudnienie w sektorze I wynika ze słabej mechanizacji,
 - na początku fazy dalej niewielkie znaczenie sektora III (usług),
 - postęp technologiczny sprzyja wzrostowi wydajności pracy – w efekcie od połowy fazy zaczyna wzrastać zatrudnienie w sektorze III (spada w sektorze I i II),
 - obecnie znajdują się w niej prężnie rozwijające się gospodarki:
 - biedniejsze państwa Azji Południowo-Wschodniej (Chiny, Indie, Wietnam),
 - państwa arabskie (Irak, Iran, Arabia Saudyjska),
 - Ameryki Południowej (Brazylia, Peru, Boliwia, Kolumbia).



Fazy rozwoju gospodarczego – faza postindustrialna

■ Faza postindustrialna (poprzemysłowa):

- występuje obecnie we wszystkich krajach wysoko rozwiniętych, np.:
 - w większości krajów Europy (Polsce, Niemczech, Wielkiej Brytanii),
 - USA i Kanadzie,
 - Japonii, Korei Południowej i Australii,
 - w niektórych krajach Ameryki Południowej (Argentynie i Urugwaju),
 - w niektórych tzw. azjatyckich tygrysach (Indonezja, Tajlandia, Malezja),
- charakteryzuje się ona niemal nieustannym wzrostem w sektorze III (usługach),
 - prężnie rozwijają się agencje handlowe, turystyczne, jednostki finansowe, bankowe i ubezpieczeniowe oraz działalność edukacyjna, kulturalna i branża medyczna, a także opieka społeczna,
 - największy wpływ na to ma ciągłe podnoszenie kwalifikacji oraz wzrost wykształcenia społeczeństw będących w tej fazie rozwoju,
- coraz większe odgrywa przemysł wysokich technologii,
 - maleje znaczenie tradycyjnych gałęzi przemysłu – działalność taka często ulega likwidacji lub przenoszeniu do państw słabiej rozwiniętych (o mniej restrykcyjnych przepisach prawnych i niższych kosztach pracy), szczególnie odznaczająca się negatywnym wpływem na środowisku,
- znikome znaczenie sektora I – dzięki dalszemu zwiększaniu mechanizacji oraz coraz większemu zastosowaniu nowoczesnych technologii w rolnictwie.



Faza informacyjna

- **Faza informacyjna** – jest kontynuacją fazy postindustrialnej (poprzemysłowej) i szczególne znaczenie odgrywają w niej usługi IV sektora gospodarki (usługi wyspecjalizowane, usługi zaawansowane).
- Występuje ona w najlepiej rozwiniętych państwach świata, w których szczególną rolę odgrywa zdobywanie, przetwarzanie i dostarczanie informacji mieszkańcom i firmom.

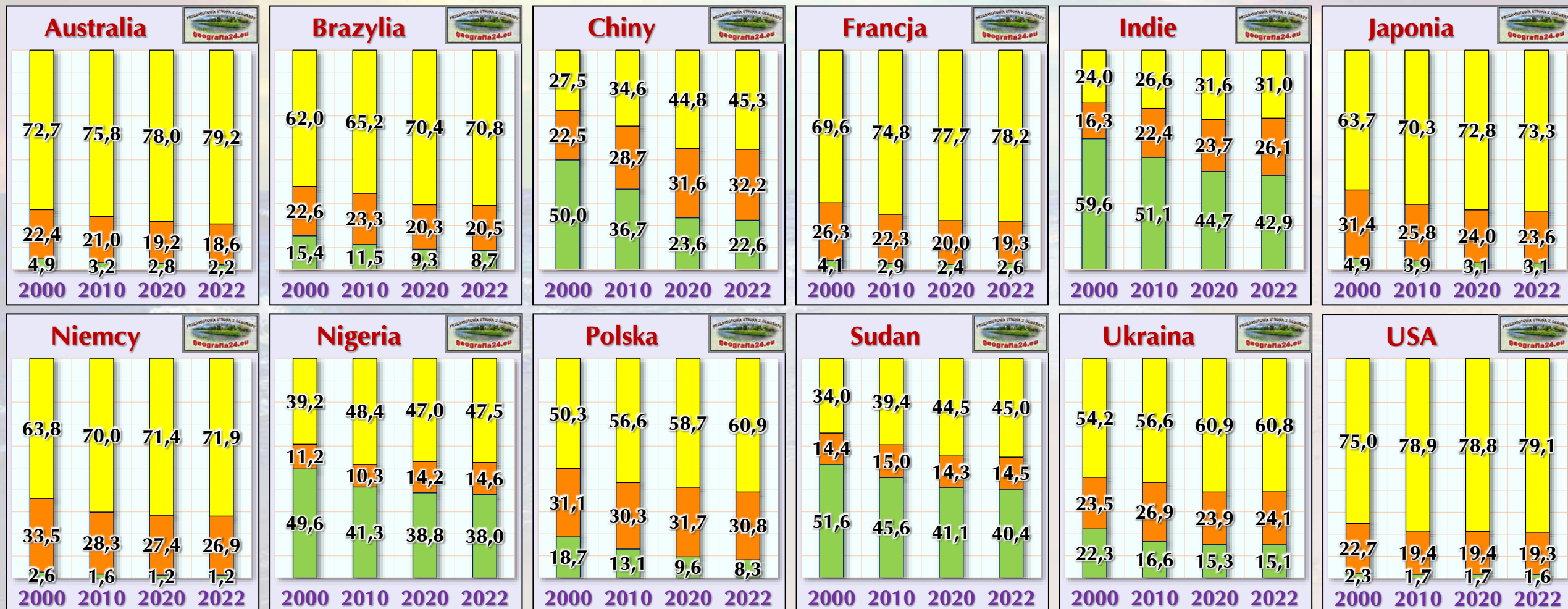


Struktura zawodowa na świecie (wg danych ILO)

- Znaczenie poszczególnych sektorów gospodarki mocno przekłada się w ich wpływie na zatrudnienie, udział w strukturze PKB i uzyskiwanej wartości dodanej brutto.
- I tak, wraz ze wzrostem poziomu rozwoju poszczególnych państw maleje zwykle znacznie sektora rolnictwa (coraz mniej osób pracuje, spada PKB, WDB), zaś wzrasta znacznie przemysł (w krajach średnio rozwiniętych) i przede wszystkim usług (w krajach najlepiej rozwiniętych).

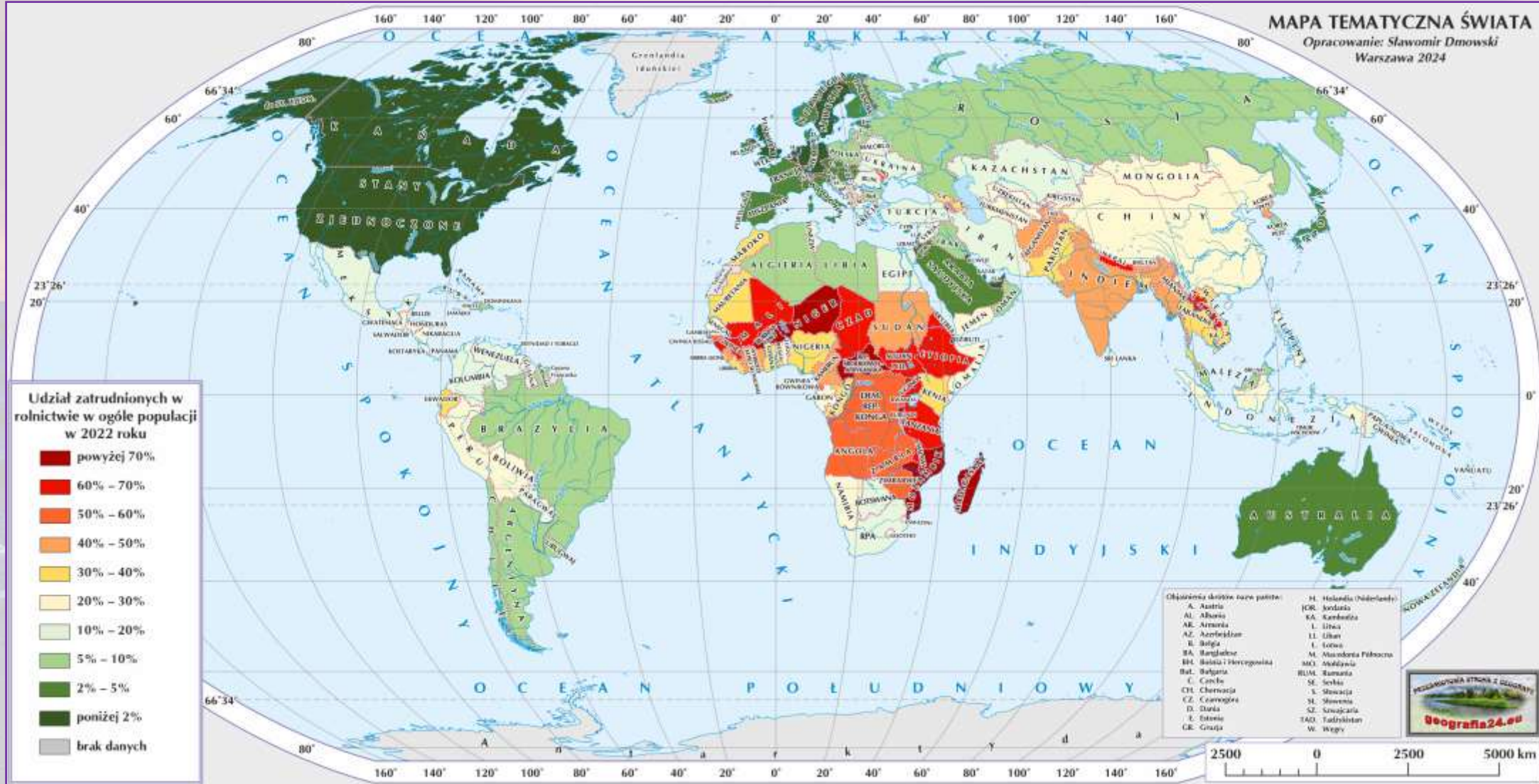
Struktura zawodowa wybranych krajów

- Sektor III - usługi
- Sektor II - przemysł
- Sektor I - rolnictwo



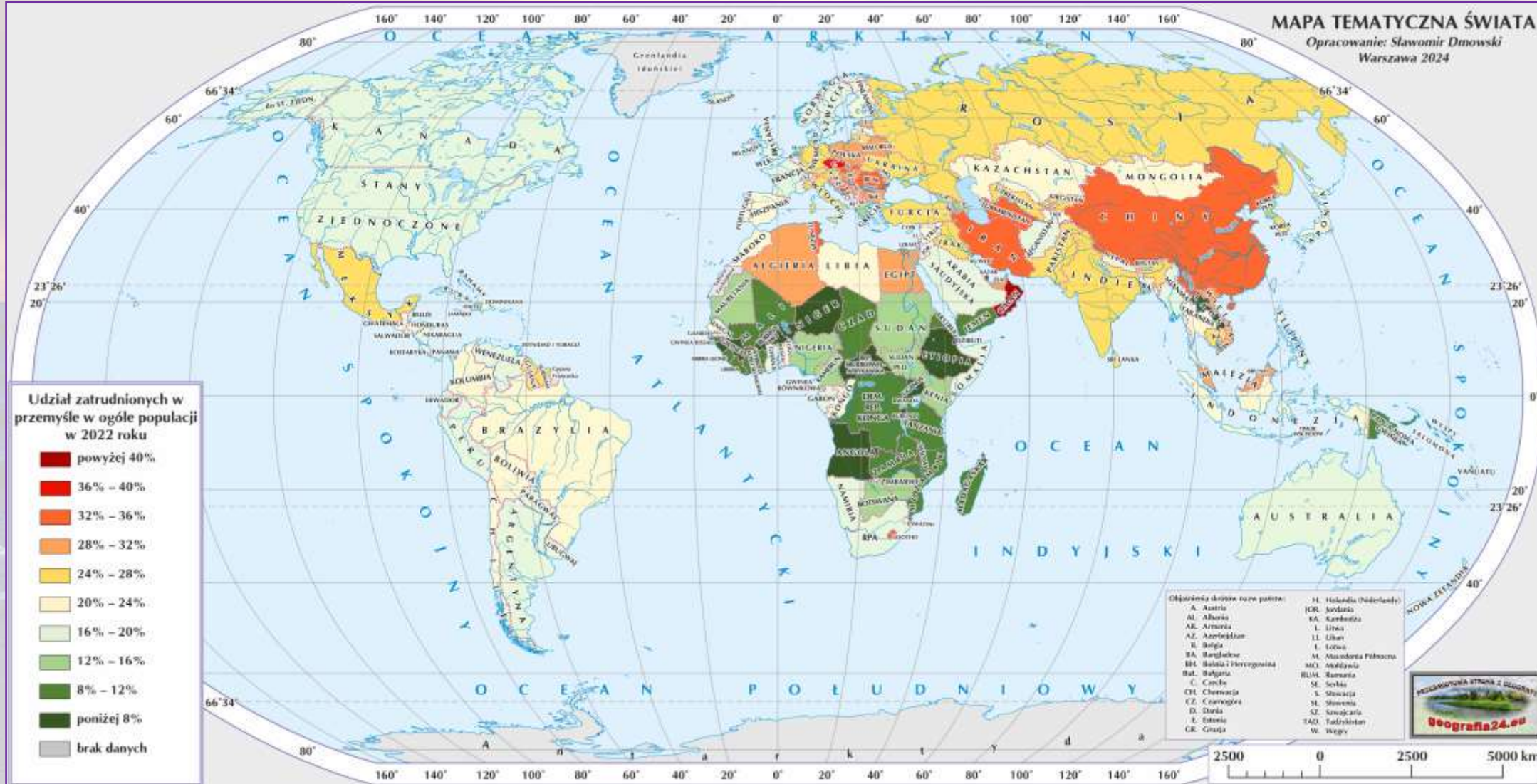
Zatrudnienie w sektorze I (rolnictwo, leśnictwo i rybołówstwo)

- **Najwyższe zatrudnienie w sektorze I: kraje afrykańskie** (Burundi, Madagaskar, Burkina Faso, Niger, Mozambik, Czad, Republika Środkowoafrykańska, Mali, Tanzania, Etiopia, Uganda i Erytrea) i Azji Południowej (Nepal, Laos).
- **Najniższe – najbogatsze kraje, często “państwa” – “miasta”, np. Singapur, Luksemburg, Belgia, Izrael, Malta, Bahrajn.**



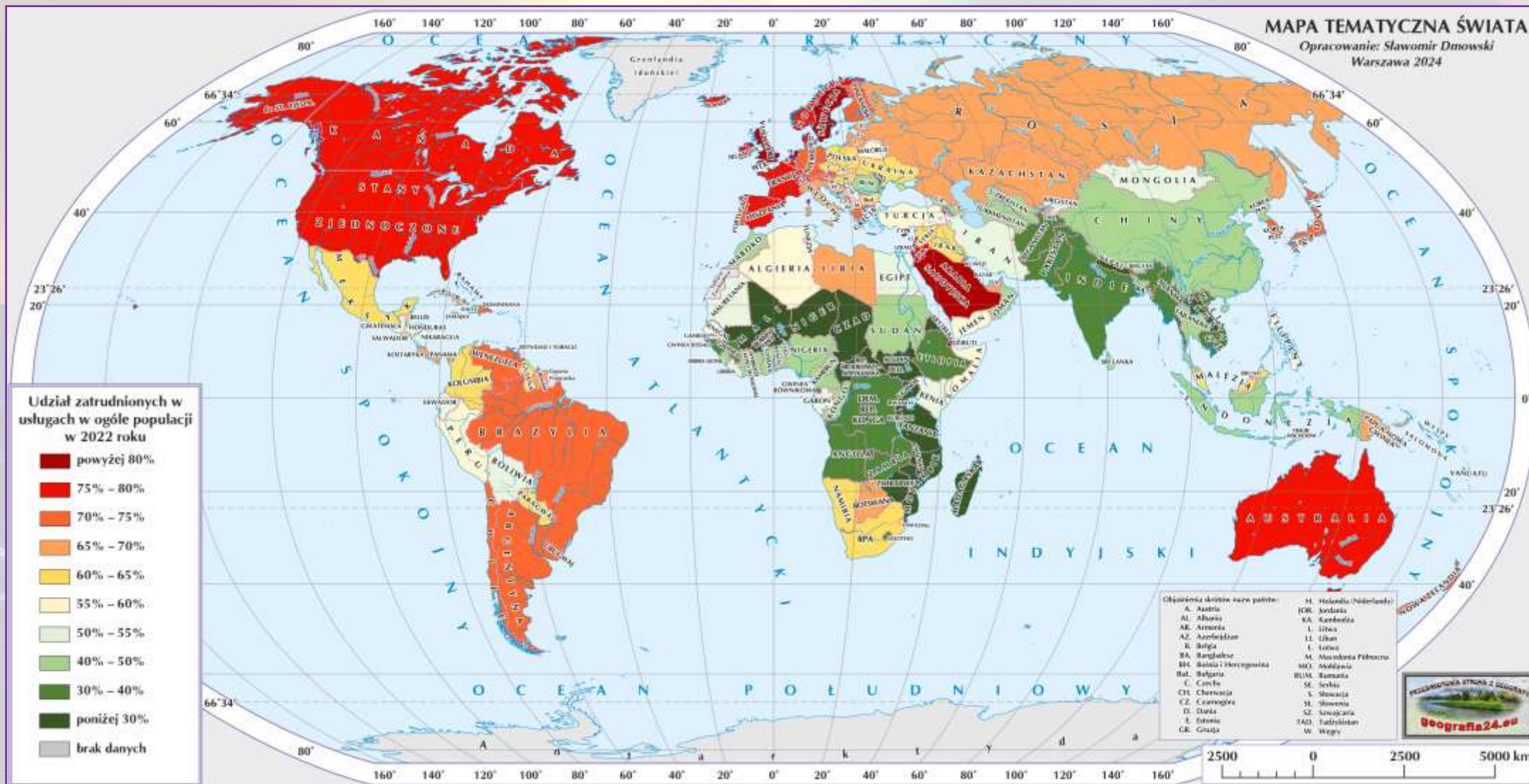
Zatrudnienie w sektorze II (przemysł)

- **Najwyższe zatrudnienie w sektorze II:** kraje Zatoki Perskiej (Katar, Bahrajn, ZEA), kraje średnio rozwinięte, zasobne w pewne surowce mineralne (Turkmenistan, Algieria, Uzbekistan), kraje wysoko rozwinięte (Polska, Czechy).
- **Najniższe** – zwykle słabo rozwinięte kraje Afryki Subsaharyjskiej, np. Burundi, Dżibuti, Burkina Faso, Tanzania i Niger.



Zatrudnienie w sektorze III (usługi)

- **Najwyższe zatrudnienie w sektorze III:** kraje wysoko rozwinięte (leżące w Skandynawii, Wielka Brytania, Holandia, Izrael, USA, Australia), o małej powierzchni (Luksemburg, Singapur) lub **rozwiniętej turystyce** (Malta, Cypr).
- **Najniższe:** zwykle słabo rozwinięte kraje Afryki Subsaharyjskiej, np. Burundi, Madagaskar, Burkina Faso i Mozambik.



Przyczyny zmian znaczenia sektorów gospodarki

- Zmiany znaczenia poszczególnych sektorów gospodarki następują głównie za sprawą:
 - **postępu cywilizacyjnego i wynikającego z niego rozwoju technologicznego**,
 - w rolnictwie, przemyśle i usługach zwiększa to wydajność pracy,
 - przyczynia się to do sukcesywnego zmniejszania zatrudnienia (coraz mniej jest potrzebnych “rąk do pracy”),
 - jedynie zatrudnienie w transporcie, edukacji, opiece społecznej nie zmniejsza się (często jest zwiększane),
 - **wzrostu zamożności społeczeństw** – umożliwiające przeznaczenie coraz większych środków na zakup drogich wyrobów przemysłowych (np. komputera, samochodu) oraz usług ułatwiających wygodne i luksusowe życie.



Klasyfikacja PKD i PKWiU

- Różnorodność wytwarzanych produktów i usług wpływa na powstanie **różnych klasyfikacji** (wzajemnie ujednoliconych wobec siebie i spójnych z klasyfikacjami występującymi w innych krajach i organizacjach, np. UE):
 - **Polska Klasyfikacja Działalności (PKD z 2007 r.)** – podział na **rodzaje działalności społeczno-gospodarczej**, realizowanej przez dane podmioty gospodarcze:
 - w jej ramach wyszczególnia się 5 poziomów obejmujących: sekcje (łącznie 27), działy, grupy, klasy i podklasy;
 - **Polska Klasyfikacja Wyrobów i Usług (PKWiU z 2015 r.)** – jest **klasyfikacją produktów wytwarzanych w Polsce**,
 - w jej ramach funkcjonuje 7 poziomów: sekcje (łącznie 27), działy, grupy, klasy, kategorie, podkategorie i pozycje,
 - dla pierwszych czterech poziomów PKWiU 2015 przyjęto jako kryterium podziału produktów ich pochodzenie zdefiniowane przez PKD 2007.



Sekcje wg PKD (Polskiej Klasyfikacji Działalności) i PKWiU (Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług)

<i>Symbol sekcji</i>	<i>Nazwy sekcji wg PKD 2007</i>	<i>Nazwy sekcji wg PKWiU 2015</i>
A	rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	produkty rolnictwa, leśnictwa, łowiectwa i rybactwa oraz usługi wspomagające
B	górnictwo i wydobywanie	produkty górnictwa i wydobywania
C	przetwórstwo przemysłowe	produkty przetwórstwa przemysłowego
D	wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych	energia elektryczna, paliwa gazowe, para wodna, gorąca woda i powietrze do układów klimatyzacyjnych
E	dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami oraz działalność związana z rekultywacją	usługi dostarczania wody, ścieki i odpady oraz usługi związane z ich rekultywacją
F	budownictwo	obiekty budowlane i roboty budowlane
G	handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów samochodowych, włączając motocykle	handel hurtowy i detaliczny. naprawa pojazdów samochodowych, włączając motocykle
H	transport i gospodarka magazynowa	transport i gospodarka magazynowa
I	działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	usługi związane z zakwaterowaniem i usługi gastronomiczne
J	informacja i komunikacja	usługi w zakresie informacji i komunikacji
K	działalność finansowa i ubezpieczeniowa	usługi finansowe i ubezpieczeniowe
L	działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	usługi związane z obsługą rynku nieruchomości
M	działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	usługi profesjonalne, naukowe i techniczne
N	działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	usługi administrowania i usługi wspierające
O	administracja publiczna i obrona narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne	usługi administracji publicznej i obrony narodowej; usługi w zakresie obowiązkowych zabezpieczeń społecznych
P	edukacja	edukacja
Q	opieka zdrowotna i pomoc społeczna	usługi w zakresie opieki zdrowotnej i pomocy społecznej
R	działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	usługi kulturalne, rozrywkowe, sportowe i rekreacyjne
S	pozostała działalność usługowa	pozostałe usługi
T	gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników; gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby	usługi gospodarstw domowych. różnorodne wyroby i usługi gospodarstw domowych na potrzeby własne
U	organizacje i zespoły eksterytorialne	usługi świadczone przez organizacje międzynarodowe i eksterytorialne

Sekcje łączone z rolnictwem

Sekcje łączone z przemysłem

Sekcje łączone z przemysłem i usługami

Sekcje łączone z usługami

Struktura zatrudnienia

- Poziom aktywności zawodowej związany jest m.in.:
 - z ogólnym rozwojem gospodarczym kraju,
 - możliwością zapewnienia miejsc pracy,
 - obowiązującymi wzorcami kulturowymi,
 - społeczną sytuacją kobiet,
 - systemem edukacji.
- Na decyzję o podjęciu pracy wpływa także:
 - sytuacja ekonomiczna rodziny,
 - osobiste aspiracje zawodowe potencjalnego pracownika.



Współczynniki określające aktywność zawodową

- Wśród wielu mierników określających aktywność zawodową najpopularniejszymi są:

$$\text{współczynnik aktywności zawodowej} = \frac{\text{aktywni zawodowo}}{\text{ludność w wieku 15 lat i więcej (18 lat)}} \times 100 (\%)$$

$$\text{współczynnik zatrudnienia} = \frac{\text{ludność pracująca w wieku 15 lat i więcej (18 lat)}}{\text{ludność w wieku 15 lat i więcej (18 lat)}} \times 100 (\%)$$

$$\text{współczynnik bezrobocia} = \frac{\text{bezrobotni (zarejestrowani)}}{\text{aktywni zawodowo}} \times 100 (\%)$$



Czym jest bezrobocie?

- W gospodarce każdego państwa występuje zjawisko **bezrobocia**.
 - Pojawia się ono wtedy, gdy osoby zdolne do pracy i jednocześnie jej poszukujące nie mogą znaleźć zatrudnienia.
 - Wielkość tego zjawiska określa się najczęściej za pomocą **współczynnika (stopy) bezrobocia**.

$$\text{współczynnik (stopa) bezrobocia} = \frac{\text{bezrobotni (zarejestrowani)}}{\text{aktywni zawodowo}} \times 100 (\%)$$

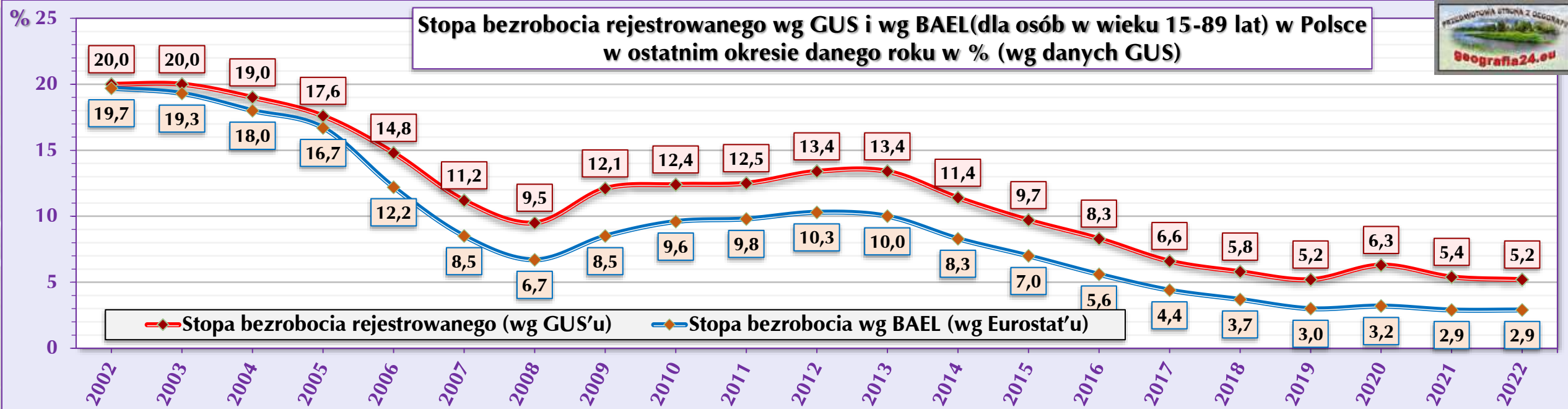
$$S_B = \frac{B}{A_z} \times 100 (\%)$$

- Za próg niskiego bezrobocia uznaje się wartość mniejszą niż 4%.
 - Przy takim poziomie osoby poszukujące pracy mają szansę szybko ją znaleźć.
 - Im wyższa jest stopa bezrobocia, tym sytuacja osób chcących podjąć pracę jest gorsza.
- Stopa bezrobocia nie jest precyzyjną miarą zjawiska.
 - Jej wysokość zależy bowiem od arbitralnie przyjmowanych kryteriów prawnych.
 - Te różnią się w zależności od państwa, jak i w czasie.



Bezrobocie BAEL wg Międzynarodowej Organizacji Pracy i Eurostat

- Wyspecjalizowana agencja ONZ – **Międzynarodowa Organizacja Pracy** oraz Europejski Urząd Statystyczny – **Eurostat** prezentują nieco inne podejście metodologiczne niż urzędy pracy w Polsce do zjawiska bezrobocia.
- Zgodnie z tym podejściem GUS głównie na potrzeby Eurostatu, przeprowadza co trzy miesiące (co kwartał) tzw. **Badanie Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL)** wśród grupy wiekowej od 15 do 74 lat i bezrobotnym jest osoba, która w badanym tygodniu:
 - nie była osobą pracującą, np. nie pracowała “na czarno”,
 - aktywnie poszukiwała pracy, zaliczamy także osoby które oczekiwały na podjęcie pracy (znalazły ją już i oczekiwały na jej formalne rozpoczęcie),
 - była gotowa podjąć pracę w ciągu dwóch tygodni następujących po badaniu.
- Uzyskane w ten sposób wyniki są bardziej wiarygodne i nieco niższe od prezentowanych w Polsce.



Rodzaje bezrobocia

- Istnieje wiele rodzajów bezrobocia.
 - Ze względu na czas trwania wyróżnia się bezrobocie:
 - krótkotrwałe – trwające nie dłużej niż 3 miesiące,
 - średniookresowe – trwające od 3 miesięcy do 1 roku,
 - długotrwałe – trwające powyżej 1 rok,
 - chroniczne – oznaczające najbardziej długotrwałe bezrobocie.
 - Analizując przyczyny powstania tego zjawiska, wyróżnia się bezrobocie:
 - przejściowe (frykcyjne) – spowodowane najczęściej zmianą zawodu, pracy lub miejsca zamieszkania; jest zazwyczaj krótkotrwałe,
 - koniunkturalne (cykliczne) – efekt zwolnień grupowych na skutek znacznego spadku popytu na towary, np. w czasie kryzysu gospodarczego,
 - strukturalne – wynika z niedostosowania wykształcenia i kwalifikacji pracowników do wymagań rynku pracy,
 - technologiczne – wiąże się ściśle z postępem technologicznym oraz automatyzacją produkcji,
 - sezonowe – spowodowane spadkiem zapotrzebowania na pracowników sezonowych, głównie w rolnictwie i turystyce.



Bezrobocie utajone

- **Bezrobocie utajone** – nie jest ono rejestrowane i trudno je dokładnie określić (w liczbach), ponieważ :
 - zatrudnienie jest sztucznie wzmagane,
 - występowało ono np. w Polsce w okresie komunizmu – zatrudniano wtedy znacznie większe ilości osób, niż wynikało to z faktycznych potrzeb (następowało dublowanie stanowisk pracy),
 - występuje tzw. **bezrobocie agrarne**, będące **skutkiem przeludnienia agrarnego** – obecnie jest ono typowe dla krajów słabo rozwiniętych gospodarczo, będących głównie w I fazie rozwoju gospodarczego (fazie przedindustrialnej),
 - **bezrobocie występuje wśród ludzi, którzy zrezygnowali z poszukiwania pracy z powodu zniechęcenia** po wielu nieudanych próbach – ten rodzaj bezrobocia występuje obecnie w krajach wysoko rozwiniętych.



Bezrobociem agrarnym dotknięci są rolnicy

Fazy bezrobocia w ujęciu psychologii

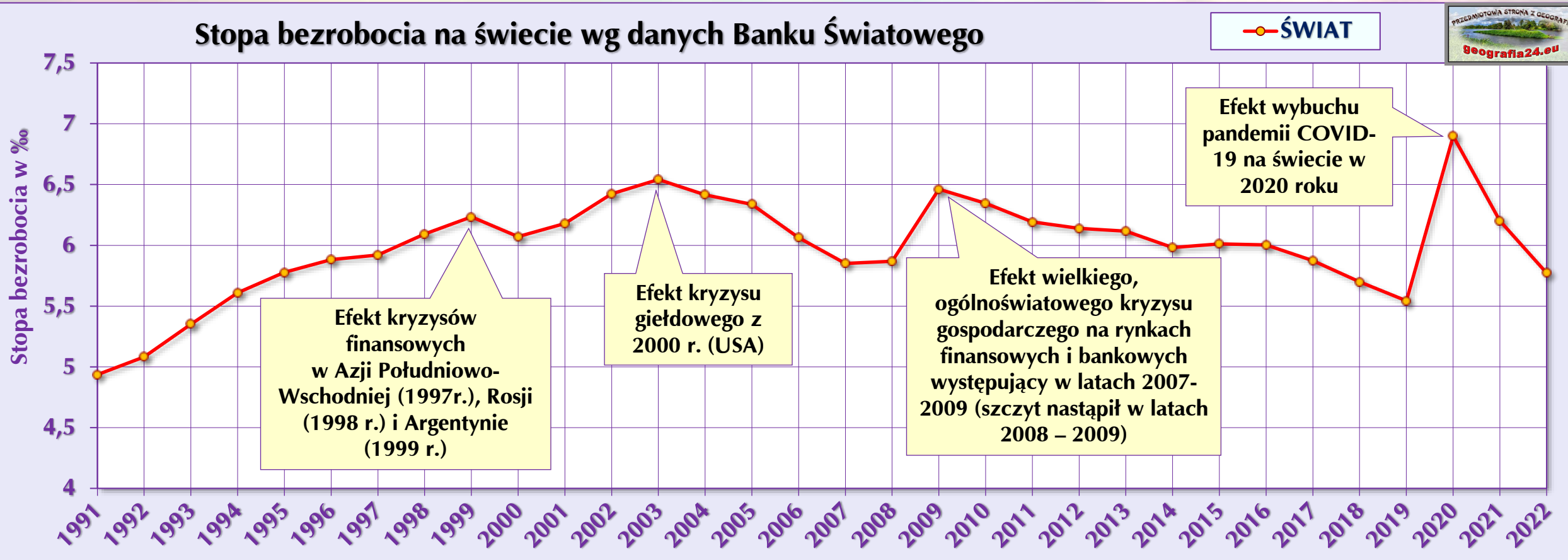
- Faza 1: **Obawa utraty pracy** – pobudzenie, zmiany nastroju, labilność emocjonalna;
- Faza 2: **Szok po utracie pracy** – poczucie klęski, krzywdy, upokorzenie, lęk przed przyszłością, przygnębienie;
- Faza 3: **Wchodzenie w sytuację bezrobocia i optymizm** – efekt urlopu, traktowanie sytuacji jako przejściowej, aktywność, wiara w sukces;
- Faza 4: **Pesymizm i rezygnacja** – negatywne reakcje emocjonalne, problemy zdrowotne i finansowe;
- Faza 5: **Fatalizm i apatia, dopasowanie do sytuacji** – poczucie beznadziejności, dążenie do izolacji społecznej, redukcja oczekiwań życiowych i zainteresowań.



Stopa bezrobocia na świecie, jej przyczyny i zmiany wartości

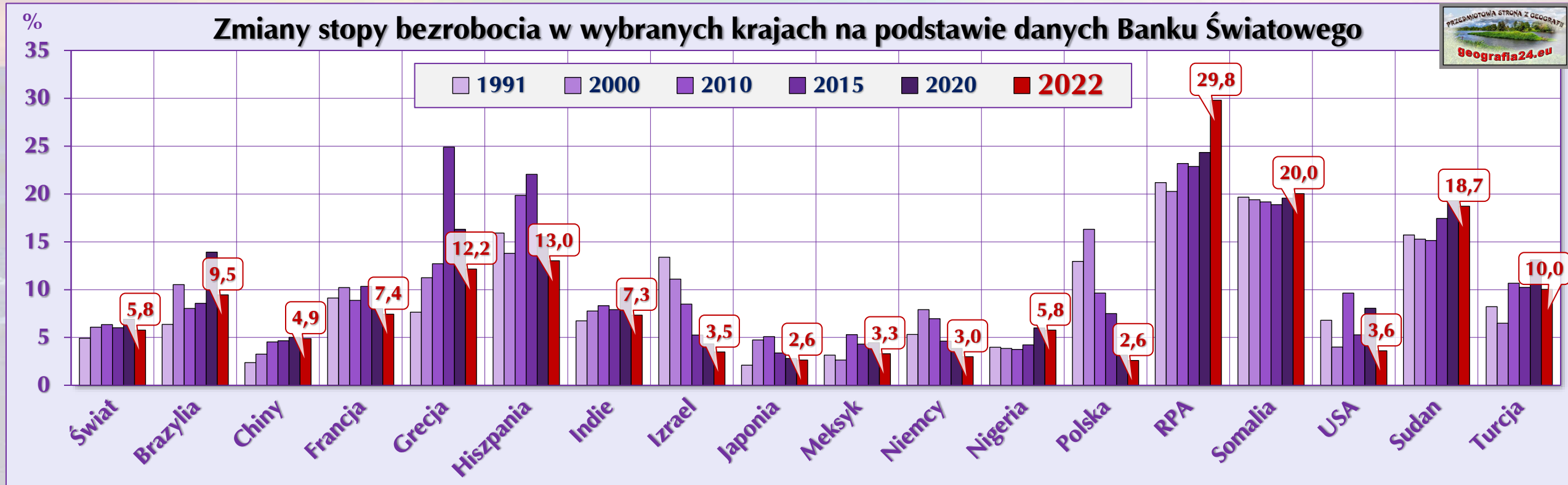
- Zmiany stopy bezrobocia wynikają przede wszystkim z aktualnej sytuacji społeczno-ekonomicznej i politycznej.
 - Na jej wielkość duża znacznie miały światowe kryzysy gospodarcze oraz ważniejsze wydarzenia (konflikty, zamachy terrorystyczne, epidemie) przekładające się na zmianę nastrojów na giełdach światowych.
 - Jej wartość wzrosła w czasie epidemii COVID-19 (szczególnie dotyczyło to krajów związanych z branżą turystyczną).
- Jej poziom wynika także ze zmian przyrodniczych (susze lub wielkie katastrofy przyrodnicze o znaczeniu ponadlokalnym), będących następstwem globalnego ocieplenia (widoczne są one w krajach afrykańskich).

Stopa bezrobocia na świecie wg danych Banku Światowego



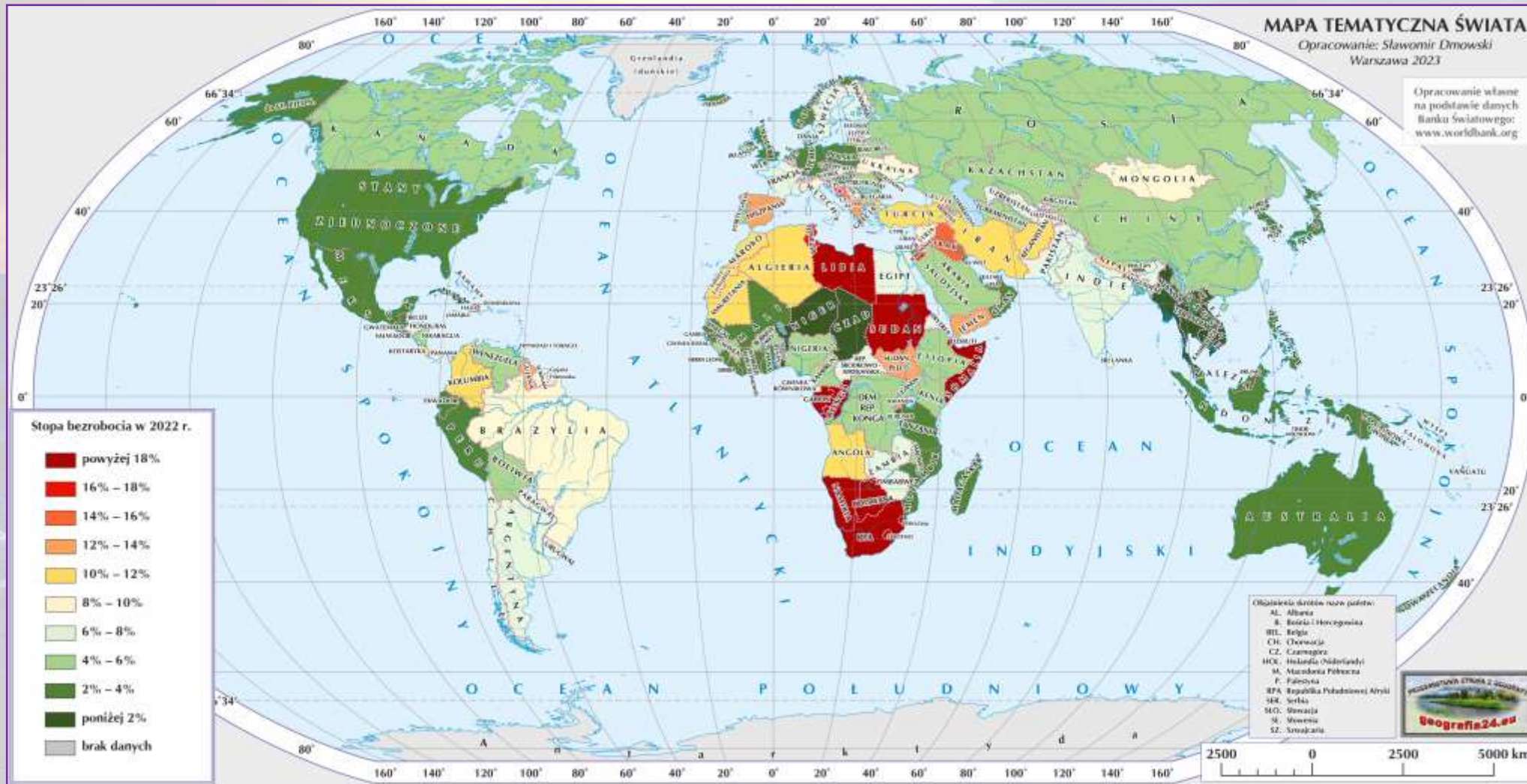
Stopa bezrobocia na świecie

- W poszczególnych krajach świata zmiany stopy bezrobocia w ostatnich kilkunastu latach pokrywały się w dużym stopniu ze zmianami występującymi w świecie.
- Nie znaczy to, że nie brakowało krajów w których nawet w okresach kryzysów gospodarczych stopa bezrobocia malała lub w niewielkim stopniu się zmieniała, np.:
 - w latach 2000 – 2003: Kolumbia, Algieria, Ghana, Kuba, Kazachstan, Ukraina, Uzbekistan, Litwa i Rosja.
 - w latach 2008 – 2009: Białoruś, Kongo, Algieria, Indonezja, Mali, Sudan i Syria.
- Występowały też kraje, w których stopa bezrobocia wzrastała, podczas gdy na świecie występował trend spadkowy,
 - np. w latach 2016 – 2018: Argentyna, Brazylia, Chile, Kostaryka, Urugwaj oraz Algieria, Irak i Nigeria.



Stopa bezrobocia na świecie

- **Najwyższa stopa bezrobocia** obecnie występuje w krajach **Afryki Południowej** i **basenu Morza Śródziemnego**.
 - **Najniższa** występuje natomiast w krajach **Zatoki Perskiej** (ZEA, Bahrajn, Katar, Kuwejt).
- Stopa bezrobocia nie zawsze przedstawia zupełnie poprawny obraz sytuacji na rynku pracy – **nie wykazuje bezrobocia ukrytego – agrarnego**, występującego powszechnie w rolnictwie w krajach **Afryki i Azji Południowej**.



“High technology” i wydajność pracy a bezrobocie

- Do systematycznego zmniejszania miejsc pracy w przemyśle przyczynia się “high-technology” (wysoka technika) oraz rosnąca w szybkim tempie wydajność pracy.
- W Niemczech w branży samochodowej w latach 1991-1995 zlikwidowano ponad 300 000 miejsc pracy, zwiększając przy tym liczbę wytwarzanych rocznie pojazdów.
 - Do produkcji jednego samochodu “Ford Escort” potrzeba było w 1997 r. 25 godzin, w roku 2000 już tylko 17,5 godziny.
- Scalenie koncernów regionalnych Forda w dwie wielkie jednostki funkcjonujące w Stanach Zjednoczonych i Niemczech, obsługujące rynki całego świata oraz wykorzystujące możliwości projektowania nowego samochodu za pomocą wideo-techniki i komputerowego przetwarzania danych ponad oceanem, przynosi koncernowi nie tylko miliardowe oszczędności w kosztach produkcji:
 - koncern zaoszczędził w ten sposób na tysiącach miejsc pracy dla wysoko wykwalifikowanych, dobrze płatnych menedżerów, inżynierów i sprzedawców.
 - Zasadą zachodnich ekonomistów i właścicieli największych koncernów, zabierającą w krajach wysoko rozwiniętych miejsca pracy jest:
 - **“Przenieść, uprościć, zredukować, zwolnić”.**



“High technology” i wydajność pracy a bezrobocie

- Redukcja miejsc pracy w usługach w krajach rozwiniętych gospodarczo jest następstwem boomu multimedialnego w branży telekomunikacyjnej:
 - im sprawniej i więcej klienci korzystają z połączeń komputerowych, tym mniej pracowników potrzeba w bankach, zakładach ubezpieczeniowych, biurach podróży, jednostkach handlu, redakcjach itp.



Oszczędności firm i koncernów

- Jedną z istotnych przyczyn bezrobocia w krajach wysoko rozwiniętych jest zatrudnianie gorzej opłacanych obcokrajowców lub przenoszenie firm do krajów taniej siły roboczej – przykładem może być branża informatyczna:

“Programiści z kalifornijskiej Doliny Krzemowej już jakiś czas temu mieli sposobność, aby się przekonać, jak szybko spaść może wartość ich wiedzy. Przed dziesięciu laty szefowie działów rozwojowych takich przedsiębiorstw jak Hewlett-Packard, Motorola czy IBM zaczęli zatrudniać nowych specjalistów z Indii po minimalnych stawkach. Bywało, że czarterowali całe samoloty z poszukiwaną siłą roboczą. Brain shopping - kupowaniem mózgów nazywali tę oszczędnościową strategię.”:

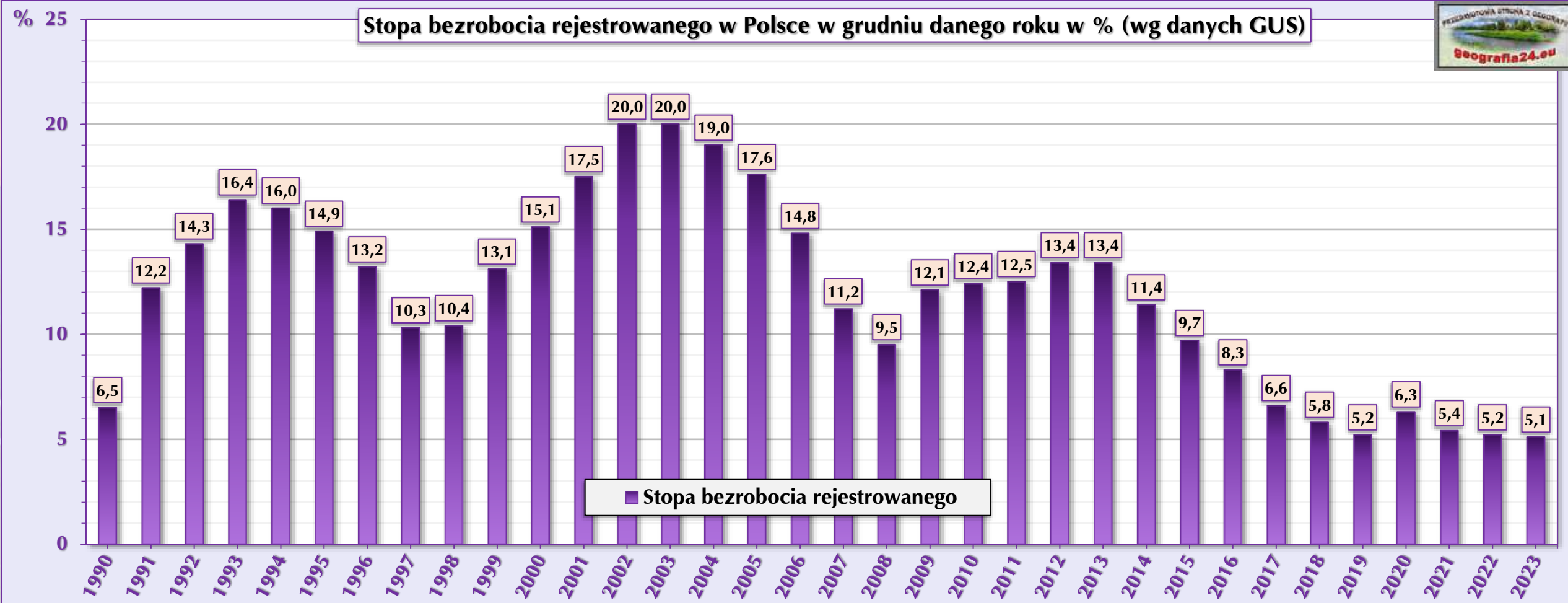
(H. P. Martin, H. Schumann, “Pułapka globalizacji”,
Wydawnictwo Dolnośląskie, Wrocław 1998)

- Protesty informatyków amerykańskich spowodowały wprowadzić zablokowanie wydawania wiz wjazdowych indyjskim specjalistom, ale wkrótce liczne firmy przetwarzające dane przeniosły się do Indii.
- Również niemieckie, brytyjskie, szwajcarskie kolosy komputerowe rozbudowują swoje filie w Indiach, kierując się regułą “za cenę jednego Szwajcara możemy zatrudnić trzech Hindusów”.



Bezrobocie w Polsce (wg danych oficjalnych GUS)

- W lutym 2003 r. poziom bezrobocia rejestrowanego w Polsce osiągnął największą wysokość 20,7%.
- We wrześniu 2019 r. mieliśmy już tylko 5,2% osób bezrobotnych (w grudniu rok wcześniej było 0,6% wyższe), tym samym był to najlepszy wynik od upadku PRL-u (w 2020 roku nastąpił niewielki wzrost – efekt koronawirusa).
- Należy pamiętać, że w okresie letnim bezrobocie jest najniższe, później zwykle rośnie (najwyższe bezrobocie jest zwykle pod koniec zimy – w styczniu i lutym).



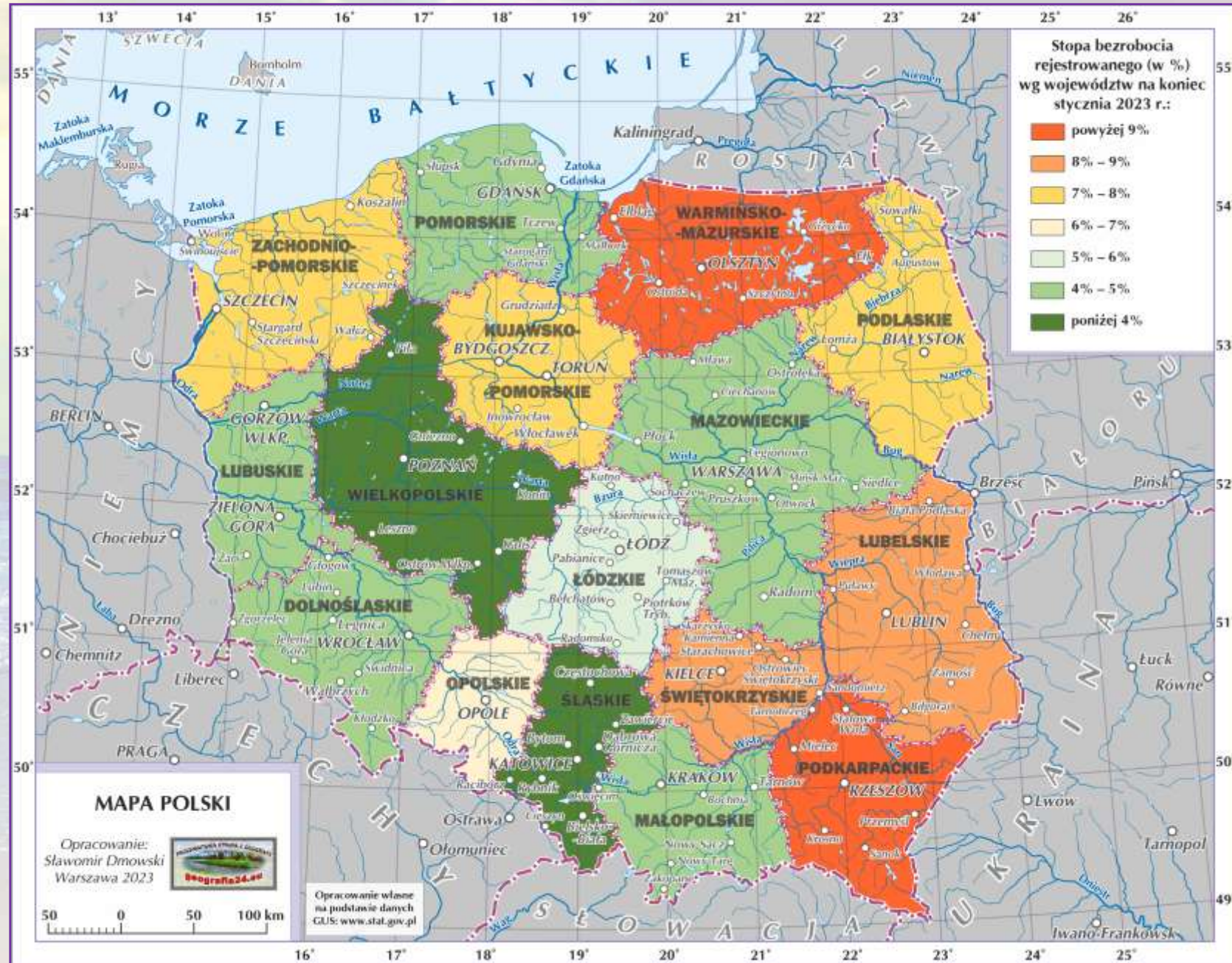
Stopa bezrobocia według województw w styczniu 2023 r.

- W Polsce **najwyższa stopa bezrobocia** występuje obecnie w województwie:

- **warmińsko-mazurskim** – 9,3%
(istniało tu niegdyś dużo PGR-ów),
- **podkarpackim** – 9,2%,
- **lubelskim** – 8,4%,
- **świętokrzyskim** – 8,2%,
- **kujawsko-pomorskim** – 7,8%,
- **podlaskim** – 7,6%,
- **zachodniopomorskim** – 7,1%,
- **opolskim** – 6,4%.

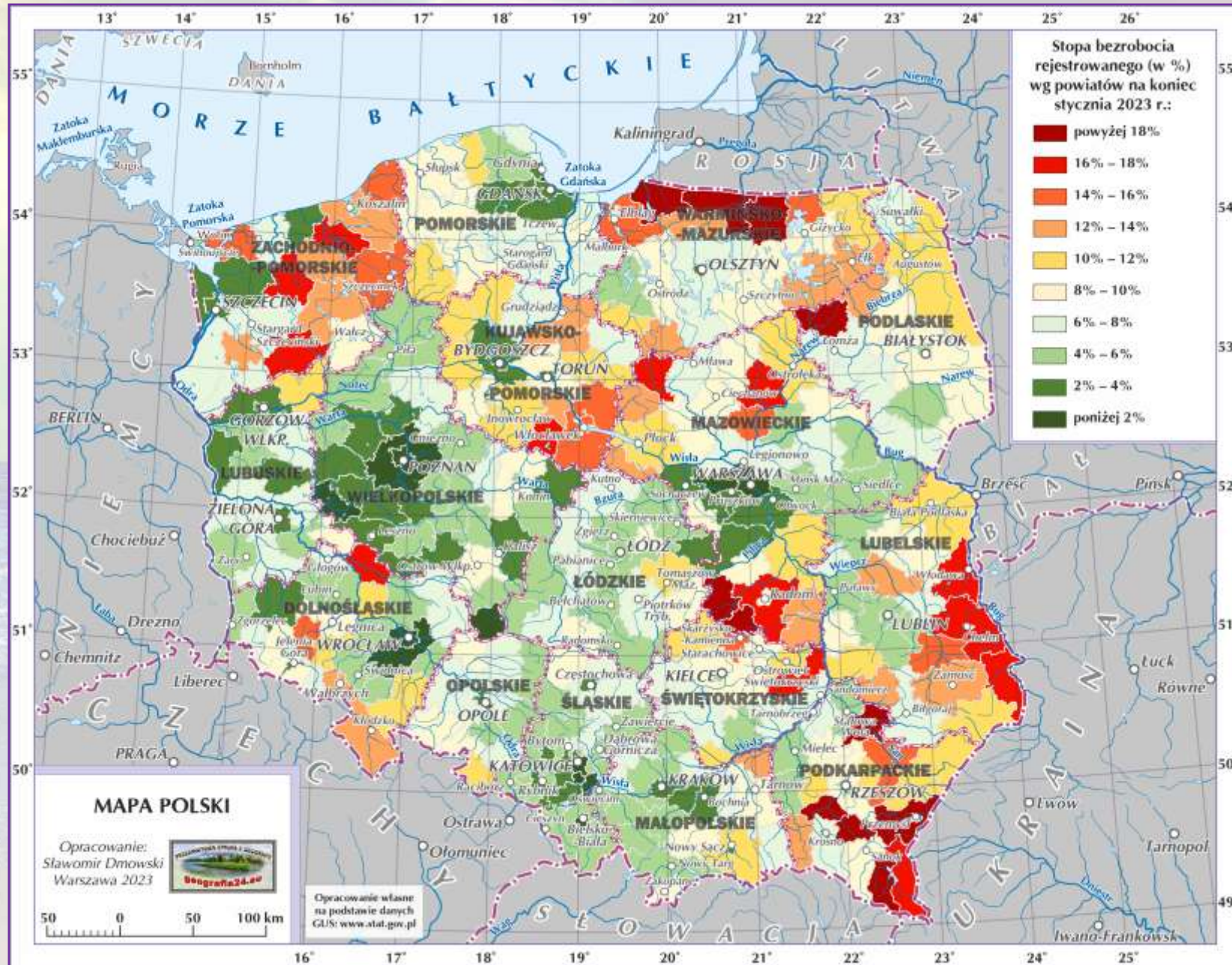
- **Najniższą stopą bezrobocia** zanotowano w województwach tj.:

- **wielkopolskie** – 3,1%,
- **śląskie** – 3,9%,
- **mazowieckie** – 4,4%,
- **lubuskie** – 4,7%,
- **dolnośląskim** – 4,7%,
- **małopolskie** – 4,8%,
- **pomorskie** – 4,9%,
- **łódzkie** – 5,7%.



Stopa bezrobocia wg powiatów w styczniu 2023 roku

- W odniesieniu dokładniejszym do powiatów, najwyższy poziom bezrobocia miał miejsce:
 - w północnej i północno-zachodniej części kraju (np. powiat białogardzki oraz bartoszycki i kętrzyński),
 - w południowej części województwa mazowieckiego (cehuje się ono największym zróżnicowaniem stopy bezrobocia; np. powiat szydłowiecki),
 - na obszarach przygranicznych wschodniej części Polski (np. powiat włodawski, chełmski i hrubieszowski).
- Wysoką wartość obserwujemy także:
 - w licznych miejscach Polski, szczególnie północnej (tereny **rolnicze**), gdzie bezrobocie ma charakter bezwzględny, co oznacza, że poszukujący pracy mają znaczne trudności z jej znalezieniem – niezależnie od posiadanych kwalifikacji i wykształcenia.



Skutki bezrobocia

- **Zjawisko bezrobocia** wywołuje wiele **negatywnych skutków**, zarówno społecznych, jak i ekonomicznych – najważniejszymi spośród nich są:
 - pogorszenie jakości życia, spowodowane znacznym obniżeniem lub brakiem regularnych dochodów bezrobotnych i ich rodzin,
 - wzrost wydatków na pomoc socjalną,
 - np. wypłacanie zasiłków dla bezrobotnych, przyuczanie ich do zawodu,
 - wzrost negatywnych zachowań, m.in. przestępczości, alkoholizmu czy narkomanii,
 - izolacja społeczna (np. bezdomnych) i obniżenie poczucia własnej wartości,
 - masowa emigracja zarobkowa niekorzystna z punktu widzenia państwa, z którego ludność emigruje oraz powstawanie wyludnionych obszarów.



Czy bezrobocie może być korzystne dla państwa???

- Odpowiedź jest prosta – TAK:
 - korzystnie wpływa na konkurencyjność na rynku pracy:
 - stymulacja wzrostu poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych wśród osób poszukujących pracy,
 - motywuje do kształcenia, do zwiększania nakładów na inwestycje w kapitał ludzki,
 - wymusza realokację zasobów ludzkich przy głębokich przemianach strukturalnych gospodarki z zawodów nieopłacalnych i nieefektywnych do zawodów nowoczesnych i efektywnych,
 - pomaga w walce z inflacją,
 - wyższy poziom bezrobocia oznacza bowiem osłabienie pozycji pracowników i związków zawodowych w przetargach płacowych z pracodawcami, co z kolei prowadzi do zmniejszenia presji na wzrost płac;
 - wzrost bezrobocia osłabia także dynamikę popytu na towary,
 - wzrost motywacji pracowników do bardziej efektywnej i solidnej pracy,
 - zainteresowanie elastycznymi formami pracy w tym wolontariatem jako elementem Indywidualnego Planu Działania osoby bezrobotnej zawierany z doradcą zawodowym.



Jak zmniejszać zbyt wysokie bezrobocie?

- **Zmniejszyć bezrobocie można na wiele sposobów, m.in.:**
 - wpływając na zmniejszenie przyrostu naturalnego (edukacja, działania polityczne, np. była polityka 1 dziecka w Chinach),
 - modernizując gospodarkę (np. przy pomocy środków unijnych),
 - udzielając korzystne kredyty na tworzenie nowych miejsc pracy oraz na zakładanie własnej działalności gospodarczej,
 - tworząc nowe miejsca pracy w sektorze państwowym,
 - prowadząc staż u pracodawcy, prace interwencyjne i roboty publiczne,
 - organizując pośrednictwo pracy,
 - znosząc biurokratyczne bariery utrudniające rozwój firmom (szczególnie małym i średnim podmiotom gospodarczym),
 - szkolenia podnoszące kwalifikacje lub umożliwiające przekwalifikowanie,
 - uelastyczniając prawo pracy:
 - umożliwiając zatrudnienie w niepełnym wymiarze godzin,
 - redukując nadgodziny,
 - wprowadzając elastyczny czas pracy – nierównomiernego wymiaru czasu pracy w ciągu rocznego okresu rozliczeniowego,
 - obniżając granicę wieku poprodukcyjnego,
 - umożliwiając przechodzenie na wcześniejsze emerytury.



KONIEC



Materiały pomocnicze do nauki
Opracowane w celach edukacyjnych (niekomercyjnych)

Opracowanie i redakcja: *Sławomir Dmowski*
Kontakt: *kontakt@geografia24.eu*

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE
- KOPIOWANIE ZABRONIONE -